

prima instanță: Peni A.
instanța de apel: Ș. Starciuc, S. Gubenco, G. Colev,

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” ,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” cu privire la repararea prejudiciului material și

cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” împotriva Întreprinderii Individuale „Stefoglo Polina” cu privire la recunoașterea nulității contractului privind demontarea conductelor de evacuare a fumului,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 16 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina”, fiind casată hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 02 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale,

c o n s t a t ă

La 23 octombrie 2012, Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 02 iulie 2012 între Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” și Primăria orașului Vulcănești a fost încheiat contract cu privire la demontarea conductelor de evacuare a fumului în zonele locative ale orașului cu răscumpărarea ulterioară a metalului ca deșeuri de culoare neagră.

Indică reclamantul că la efectuarea lucrărilor de demontare a conductelor de evacuare a fumului, Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a admis încălcări a regulilor și cerințelor tehnicii a securității.

Astfel reclamantul a menționat că în perioada 02 iulie 2012 – 04 iulie 2012, la efectuarea lucrărilor privind demontarea conductei de evacuare a fumului din str. 50 ani Octombrie 8 or. Vulcănești în urma căderii unei părți din conductul de evacuare a fumului a fost deteriorat considerabil acoperișul imobilului arendat de Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina”. Acest fapt se confirmă prin actul nr. 2 din 04 iulie 2012

întocmit și semnat de către viceprimarul Primăriei orașului Vulcănești, reprezentantul proprietarului imobilului, directorul Întreprinderii Individuale „Stefoglo Polina” și reprezentantul acestuia.

Relatează reclamantul că în rezultatul încălcării grave a tehnicii securității, Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” i-a cauzat un prejudiciul material în sumă de 40 387,96 lei, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 020812RM din 03 august 2012.

Conform pct. 5.1 din cap. V a contractului de demontare a conductelor de evacuare a fumului din 02 iulie 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” poartă răspundere deplină pentru prejudiciul material cauzat în urma încălcării tehnicii securității la efectuarea lucrărilor de demontare a conductelor de evacuare a fumului.

În vederea soluționării pricinii pe cale amiabilă, Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina” a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” cerere prealabilă privind achitarea prejudiciului material în sumă de 40 387,96 lei, care a rămas fără răspuns.

Solicită Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina” încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 40 387,96 lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2000 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 1212 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 30 ianuarie 2013 acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” în beneficiul Întreprinderii Individuale „Stefoglo Polina” prejudiciul material în sumă de 40 387,96 lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 1212 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 822 lei (f.d. 51-53, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2013 a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak”, fiind casată hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 30 ianuarie 2013 cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță, deoarece nu a fost dispusă atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria orașului Vulcănești (f.d. 83-87, Vol. I).

La 20 octombrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a depus cerere reconvențională împotriva Primăriei orașului Vulcănești și Întreprinderii Individuale „Stefoglo Polina” cu privire la recunoașterea nulității contractului privind demontarea conductelor de evacuare a fumului (f.d. 44 Vol. II).

În motivarea acțiunii Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a indicat că a cunoscut despre contractul privind demontarea conductelor de evacuare a fumului din 02 iulie 2012 după primirea cererii de chemare în judecată și actelor anexe.

Susține Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” că nu a participat la întocmirea contractului privind demontarea conductelor de evacuare a fumului din 02 iulie 2012 și nici nu a semnat un asemenea contract.

Totodată Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a menționat că nu a făcut cunoștință cu decizia Consiliului orașenesc Vulcănești nr. 07/21 din 26 iunie 2012 și nu a cunoscut despre faptul că la bilanțul Primăriei orașului Vulcănești se află deșeurile metalice.

Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” nu dispune de licență pentru vânzarea și cumpărarea deșeurilor metalului, iar conform extrasului din Registrul persoanelor juridice, societatea nu are un asemenea tip de activitate.

Conform pct 3.1 și 3.2 a contractului privind demontarea conductelor de evacuare a fumului, preț de vânzare al deșeurilor metalului de culoare neagră constituie 500 lei pentru o tonă, care urma să fie transferați pe contul Primăriei orașului Vulcănești în decursul a 10 zile.

Indică reclamantul–pîrît că Primăria orașului Vulcănești nu a prezentat documente de plată, care ar confirma că Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a transferat careva mijloace bănești pe contul Primăriei orașului Vulcănești.

Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a menționat că contractul privind demontarea conductelor de evacuare a fumului a fost întocmit la calculator, iar în partea executorului a fost completat manual, ceea ce demonstrează, că contractul a fost întocmit în lipsa Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” și redactat de însuși Primăria orașului Vulcănești.

Totodată a indicat că semnătura din contractul privind demontarea conductelor de evacuare a fumului nu a fost efectuat de către Uzun Maria și nici de persoana, care ar fi avut careva împuterniciri, ci de către persoană terță neidentificată, despre care poate ști doar exclusiv Primăria orașului Vulcănești.

Prezența ștampilei în contractul menționat certifică faptul, că a fost aplicată de către o persoană care a deținut ștampila temporar, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” nu a avut posibilitate de a cunoaște acest fapt.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 02 noiembrie 2015 acțiunea depusă de Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a fost admisă parțial, fiind declarat nul contractul privind demontarea conductelor de evacuare a fumului din 02 iulie 2012, a fost încasat din contul Întreprinderii Individuale „Stefoglo Polina” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 200 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 1170 lei. În rest cerința cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 15 000 lei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 194, 203-214, Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 16 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina”, fiind casată hotărîrea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 02 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii depusă de Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina”, fiind încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Yaprak” în beneficiul Întreprinderii Individuale „Stefoglo Polina” prejudiciul material în sumă de 40 387,96 lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 1212 lei cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2000 lei. A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” ca fiind neîntemeiată (f.d. 72-80, Vol. III).

La 06 iulie 2016, Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 83, Vol. III).

La 16 august 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 16 august 2016, este depus în termen, deoarece conform avizului de recepție, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 10 iulie 2016 (f.d. 88, Vol. III).

În motivarea recursului Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak” a invocat că instanța de apel, a examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că nu a participat la întocmirea contractului privind demontarea conductelor de evacuare a fumului din 02 iulie 2012 și nici nu a semnat un asemenea contract. Potrivit raportului de expertiză grafologice nr. 1183 din 21 iulie 2015 se concluzionează faptul că contractul enunțat mai sus nu a fost semnat de către Maria Uzun. Totodată recurentul menționează că prevederile legale la care face trimitere instanța de apel se răsfrâng doar asupra proprietarului Onofrei Ivan și nu asupra arendatorului Întreprinderea Individuală „Stefoglo Polina”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 18 octombrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Întreprinderii Individuale „Stefoglo Polina”, Primăriei orașului Vulcănești și Onofrei Ivan, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

Pînă la examinarea pricinii, intimații nu au depus referință la cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak”, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak”, în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Yaprak”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală